

Ресурсозбереження як фактор покращення стану життєзабезпечення міста

Кондратенко Н.О., Харківська національна академія міського господарства

Одним із стратегічних завдань наступних десятиріч є якісне перетворення в національній економіці.

В умовах сучасної жорсткої конкуренції між виробниками перевагу має той, хто зможе в найкоротші строки випустити на ринок продукцію, яка буде задовольняти індивідуальні вимоги споживачів, маючи при цьому найвищу якість і найнижчу ціну.

Ресурси в загальній теорії виробництва розподіляються на функціональні групи: природні, матеріальні, трудові, фінансові й інформаційні.

Необхідність ефективного використання в ресурсній теорії підкреслюється тому, що існує їх абсолютна й відносна обмеженість, тобто недостатність виробничих ресурсів для одночасного задоволення потреб всіх членів суспільства. Абсолютна обмеженість властива для природних і трудових ресурсів, відносна – для матеріальних, фінансових, інформаційних. Важко не погодитися з такими базовими ствердженнями, однак, розглядаючи абсолютну й відносну обмеженість ресурсів, необхідно вказати, що вона властива більше макроекономічним системам, тобто природні ресурси, безумовно, обмежені фізичним обсягом, а трудові – кількістю працездатного на-селення.

Процес ресурсозбереження вимагає чіткого керування, тому крім

ресурсної складової виділяють блок керування. У ньому, як правило, розрізняють три підсистеми:

– планування – націлене на виявлення майбутнього потенціалу успіху;

– реалізації – націлене на створення нового потенціалу і перетворення в існуючі фактори успіху,

– контролю – виконує функції перевірки ефективності втілення планів і рішень та постійного контролю над вірогідністю планових послань.

Щодо ефективного використання енергетичних ресурсів, енерго- і ресурсозбереження, то з урахуванням нових реалій Кабінетом Міністрів України 15 березня 2006 р. прийнята Енергетична стратегія України на період до 2030 р., що була дороблена створеною Міністерством палива й енергетики України робочою групою на основі підготовленого Інститутом загальної енергетики Національної академії наук

Україні відповідного проекту.

В енергетичну стратегію включені розділи стратегій розвитку електроенергетичної галузі, атомної енергетики, вугільної і нафтогазової промисловості, пріоритетні напрямки й обсяги енергозбереження, загальні екологічні проблеми, фінансове, науково-технічне і кадрове забезпечення. На жаль, в документі не відбиті регіональні проблеми енергетики, незважаючи на те, що в останні роки роль міста і регіонів значно підсилюється, вони здобувають більше прав, у перспективі їхня роль значно зросте.

Орієнтація української енергетики на теплофікацію й централізоване теплопостачання як основний спосіб задоволення теплових потреб міст і промислових центрів технічно й економічно себе виправдали. Однак у роботі систем централізованого теплопостачання й теплофікації є багато недоліків, невдалих технічних рішень, невикористаних резервів, які знижують економічність і надійність функціонування таких систем.

Останнім часом багато областей і міст України виявляють цікавість до впровадження енергоефективної і ресурсозберігаючої технології поквартирного теплопостачання багатоповерхових будинків, що є видом децентралізованого теплопостачання, при якому кожна квартира в багатоквартирному будинку обладнується автономною системою забезпечення теплом й гарячою водою.

Серед експериментальних будинків, побудованих у російських регіонах, є як елітні будинки, так і будинки масової забудови. Квартири в них коштують дорожче аналогічного житла з централізованим теплопостачанням. Однак рівень комфорту дає їм переваги на ринку нерухомості.

Застосування поквартирної системи теплопостачання багатоповерхових житлових будинків дозволяє повністю виключити втрати тепла в теплових мережах і при розподілі між споживачами, і значно знизити втрати на джерелах. Ця система дозволить організувати індивідуальний облік і регулювання споживання тепла залежно від економічних можливостей і фізіологічних потреб.

Зміни в енергетиці належать до найбільш складних в економічній політиці та у значній мірі визначають національну безпеку країни. У найближчі роки очікується істотна переорієнтація на децентралізовану модель енергопостачання на основі використання автономних енергоустановок, таких як міні-ТЕЦ. Все це є одним з факторів енергетичного ресурсозбереження і сприяє покращенню загального стану життєзабезпечення міста та регіону.

